

W ocenie Polski pozwane instytucje naruszyły zasadę pomocniczości, bowiem w Unii istnieje już system prawny, za pomocą którego możliwe jest osiągnięcie deklarowanych dla systemu BRT ETS celów. Po przyjęciu zaskarżonej dyrektywy w Unii istnieją obecnie dwa wzajemnie konkurencyjne systemy, przy czym w oparciu o dotychczasowy system osiągnięcie celów systemu BRT ETS jest możliwe w wyższym stopniu na poziomie lokalnym, niż na poziomie całej Unii.

- 5) Naruszenie zasady proporcjonalności wskazanej w art. 5 ust. 4 TUE, w zw. z art. 191 ust. 2 TFUE, przez ustanowienie systemu BRT ETS, który nie jest konieczny, a powoduje koszty niewspółmierne do osiągnięcia zamierzonych celów

W ocenie Polski pozwane instytucje naruszyły zasadę proporcjonalności, bowiem zaskarżona dyrektywa wykracza poza to, co jest konieczne do realizacji jej celów, a równocześnie powoduje koszty niewspółmierne do osiągnięcia tych celów.

- 6) Zarzut naruszenia zasady równego traktowania (zakazu dyskryminacji) przez wykluczenie możliwości uzyskania przydziału bezpłatnych uprawnień na potrzeby rozliczenia emisji generowanej przez prowadzących instalacje należące do sektorów dodatkowych w ramach BRT ETS

W ocenie Polski pozwane instytucje naruszyły zasadę równego traktowania, bowiem przez wyłączenie prawa do uzyskania, na zasadach nieodpłatnych, uprawnień do emisji do rozliczenia emisji powstających w tzw. sektorach dodatkowych, zaskarżona dyrektywa dyskryminuje prowadzących instalacje należące do sektorów dodatkowych w stosunku do prowadzących instalacje, które należą do tzw. sektorów ETS.

- 7) Naruszenie zasady lojalnej współpracy wskazanej w art. 4 ust. 3 TUE, przez pominięcie w toku procesu legislacyjnego zastrzeżeń zgłaszanych przez Polskę

W ocenie Polski pozwane instytucje naruszyły zasadę lojalnej współpracy przez pominięcie w toku procesu legislacyjnego poważnych zastrzeżeń zgłaszanych przez Polskę co do konsekwencji społecznych i prawnych uchwalenia procedowanej dyrektywy i przez jej przyjęcie bez należytego rozważenia zgłaszanych zastrzeżeń.

(¹) Dz. U. 2023, L 130, s. 134.

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2023 r. – Rzeczpospolita Polska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-512/23)

(2023/C 338/19)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiającego mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (¹) w całości;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Polska podnosi przeciwko zaskarżonemu rozporządzeniu 2023/956 zarzut naruszenia art. 192 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) TFUE przez błędne oparcie tego rozporządzenia na podstawie art. 192 ust. 1 TFUE, mimo że przewidziane przez to rozporządzenie środki ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM) stanowią przepisy o charakterze przede wszystkim fiskalnym.

W zaskarżonym rozporządzeniu wprowadzono przepisy podatkowe, a w każdym razie przepisy fiskalne. Zarówno cel, jak i charakter przepisów wprowadzających mechanizm CBAM jest bowiem przede wszystkim fiskalny. Przepisy zaskarżonego rozporządzenia ustanawiają nową daninę publiczną i określają wszystkie przesłanki jej poboru. Funkcja fiskalna CBAM dominuje nad funkcją środowiskową tego środka. Ponadto w odróżnieniu od systemu EU ETS, CBAM nie jest środkiem opartym na rynku, w związku z czym nie zachodzą przesłanki zidentyfikowane w orzecznictwie Trybunału, sprzeciwiające się uznaniu środka będącego elementem systemu EU ETS za środek fiskalny.

(¹) Dz. U. 2023, L 130, s. 52

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-519/23)

(2023/C 338/20)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B.-R. Killmann, D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że odmawiając odtworzenia kariery byłych lektorów w celu zagwarantowania im należnego wynagrodzenia i zapłaty odpowiednich zaległości, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 45 TFUE
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że Republika Włoska nie zastosowała prawidłowo art. 45 TFUE w odniesieniu do odtworzenia kariery pracowników akademickich zatrudnionych w przeszłości przez kilka włoskich uniwersytetów państwowych jako „lektorzy”.

Komisja przypomina, że Trybunał miał już okazję wypowiedzieć się w sprawie sytuacji byłych lektorów, którzy w rozpatrywanym czasie byli zatrudnieni na sześciu włoskich uniwersytetach państwowych. W wyroku w sprawie C-212/99 (¹) Trybunał orzekł, że zasada równego traktowania, której wyraz stanowi art. 45 TFUE, zakazuje nie tylko jawnej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, lecz również wszelkich pośrednich form dyskryminacji, które przez zastosowanie innych kryteriów rozróżnienia prowadzą w rzeczywistości do takiego samego rezultatu (²), oraz że obowiązujące wówczas ramy prawne pozwalały sześciu włoskim uniwersytetom na przyjęcie dyskryminujących praktycznych rozwiązań umownych i administracyjnych, nie uznając odtworzenia kariery byłych lektorów, która gwarantowałaby te same prawa nabyte co prawa przyznane pracownikom krajowym (w tym podwyżki wynagrodzeń, staż pracy i opłacanie przez pracodawcę składek na ubezpieczenie społeczne od daty ich pierwotnego zatrudnienia) (³).

W wyroku w sprawie C-119/04 (⁴) Trybunał zbadał rozwój włoskich ram prawnych, który doprowadził do wydania dekretu z mocą ustawy nr 2 z dnia 14 stycznia 2004 r. w sprawie pilnych przepisów dotyczących wynagradzania współpracowników lingwistycznych na niektórych uniwersytetach oraz w sprawie równorzędnych kwalifikacji (⁵). Trybunał doszedł do wniosku, że owe ramy prawne, które były właściwe, umożliwiły uniwersytetom odtworzenie kariery byłych lektorów (⁶).